

Nr 69.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridandet av vissa kostnader från anslaget till Kostnader för årlig taxering.

(5:e avd.)

I propositionen nr 63 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 8 februari 1952, föreslagit riksdagen medgiva att, därest en annonskampanj för ernående av bättre deklarationsmoral skulle befinnas böra igångsättas under år 1953, kostnaderna för densamma må bestridas från anslaget till Kostnader för årlig taxering.

Till propaganda för bättre deklarationsmoral har riksdagen för budgetåren 1945/46 och 1947/48 anvisat 140 000 kronor resp. 100 000 kronor. I statsverkspropositionen till 1950 års riksdag anfördes under anslagspunkten Kostnader för årlig taxering, att förslag framkommit om en ny annonskampanj under år 1951 samt att, därest en sådan kampanj funnes böra igångsättas, kostnaderna därför, som beräknades uppgå till högst 150 000 kronor, borde få bestridas från ifrågavarande anslag. Vad sålunda anförts lämnades av riksdagen utan erinran. Efter ytterligare överväganden kom den sålunda ifrågasatta annonskampanjen till stånd under februari 1951. Kostnaderna därför uppgingo till något mer än 140 000 kronor.

Departementschefen har för egen del anført följande.

Såvitt kan bedömas har denna propagandaverksamhet haft god verkan och förslag har väckts att förnyade annonskampanjer borde komma till stånd. I diskussionen har även den synpunkten framkommit att annonseringen icke borde upprepas varje år utan att viss tid borde förflyta mellan de olika kampanjerna. Denna synpunkt har i så måtto beaktats att någon annonsering icke ansetts böra äga rum under år 1952.

Det synes däremot kunna ifrågasättas huruvida icke en förnyad annonskampanj lämpligen bör äga rum år 1953. Jag har med hänsyn härtill låtit verkställa en närmare undersökning angående de sannolika kostnaderna för en dylik kampanj. Vissa överväganden i samband därmed pågingo ännu vid tidpunkten för den slutliga beredningen av statsverkspropositionen till innevarande års riksdag. Enligt de uppgifter jag erhållit torde i dagens läge kostnaderna med hänsyn till prisstegringar kunna beräknas uppgå till cirka 170 000 kronor.

Det torde icke vara lämpligt att — därest en dylik kampanj efter ytterligare överväganden skulle befinnas ändamålsenlig — äska medel för densamma först å tilläggsstat, som framlägges för 1953 års riksdag. Kampanjen bör nämligen förläggas till tiden omedelbart före avlämnandet av de all-

männa självdeklarationerna eller till början av februari månad; den måste givetvis planläggas och förberedas dessförinnan. Beslut i ämnet av 1953 års riksdag kan med hänsyn härtill icke förväntas föreligga i erforderlig tid.

Det synes å andra sidan icke heller lämpligt att redan nu taga definitiv ståndpunkt till frågan, huruvida den ifrågasatta kampanjen bör komma till stånd. Jag är därför icke beredd att för närvarande äska ett särskilt anslag för ändamålet utan torde kostnaderna i förekommande fall få bestridas från det anslag till Kostnader för årlig taxering å riksstatens sjunde huvudtitel, som riksdagen kan komma att anvisa för budgetåret 1952/53. Detta anslag torde i så fall förmodligen komma att överskridas.

Utskottet, som utgår från att den ifrågasatta annonskampanjen kommer till stånd först efter ingående prövning av samtliga på frågan inverkan omständigheter, får hemställa,

att riksdagen må medgiva att, därest en annonskampanj för ernående av bättre deklarationsmoral skulle befinnas böra igångsättas under år 1953, kostnaderna för densamma må bestridas från anslaget till Kostnader för årlig taxering.

Stockholm den 28 mars 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 67.